

Міністерство освіти і науки України
Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
Факультет журналістики

Кафедра СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

**Методичні рекомендації
щодо організації самостійної роботи
студентів над дисципліною**

«Медіапсихологія»

**для студентів ОР «Магістр»
спеціальності 061 Журналістика
в галузі знань 06 «Журналістика»**

Рівне-2019

Методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи студентів спеціальності 061 «Журналістика» в галузі знань 06 «Журналістика» над дисципліною «Медіапсихологія» / Горчикова А.О., Мідріган П.П., – Рівне : МЕГУ імені академіка Степана Дем'янчука, 2019. – 18 с.

Розглянуто та схвалено навчально-методичною комісією Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол № 12 від 19.06. 2019 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол № 1 від 27.08. 2019 р.

© Горчикова А.О., Мідріган П.П., 2019
© МЕГУ, 2019

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	4
Методика організації самостійної роботи студентів при вивченні дисципліни «Медіапсихологія»	5
Завдання до самостійної роботи студентів	12
Методи навчання	14
Питання до курсу	14
Список рекомендованої літератури	16

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета вивчення дисципліни «Медіапсихологія» передбачає вивчення процесів медіавиробництва, медіаспоживання, формування медіакомпетентностей; застосування психології для створення медіапродукту із використанням комунікаційних технологій.

- Основними завданнями даної дисципліни є:
- створення у студентів системного уявлення про медіапсихологію;
- засвоєння студентами основних видів медіавпливу: навіювання, зараження, наслідування, переконання. ознайомитися з механізмами створення моральної паніки.

Результати навчання за дисципліною та їх співвідношення із програмними результатами навчання.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент знати:

- особливості соціального мислення
- аспекти функціонування медіакультури у сучасному суспільстві;
- об'єкт, предмет, теоретичні та практичні завдання медіапсихології;
- сутнісні, інституціональні, процесуальні та технологічні характеристики об'єктів дослідження медіапсихології;

вміти

- самостійно аналізувати основні проблеми в царині медіапсихології, аспекти медіакультури у сучасному суспільстві;

володіти

- навичками оперування основними поняттями медіапсихології;
- використовувати психологічні методики в ході збору інформації, створення журналістського тексту, встановлення контакту з читачами, слухачами, глядачами, інтернет-користувачами;
- використовувати аналітичні методи дослідження особистості у контексті медіакультури.

МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Сутність, значення і основні завдання самостійної роботи. Види самостійних робіт. Вимоги до організації самостійної роботи.

Самостійна робота студента (СРС) - це форма організації навчального процесу, при якій заплановані завдання виконуються студентом під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі та має становити не менше 50% часу, передбаченого для виконання основної освітньої програми, з урахування рекомендацій Міністерства освіти і науки України щодо кількості годин аудиторних занять на тиждень (не менше 1/3 і не більше 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного для вивчення конкретної дисципліни). СРС є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом під час позааудиторної навчальної роботи.

Метою СРС є засвоєння в повному обсязі навчальної програми та послідовне формування самостійності як риси характеру, що відіграє суттєву роль у формуванні сучасної моделі фахівця вищої кваліфікації.

для освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр:

а) систематичність та активність роботи на семінарських (практичних, лабораторних) заняттях; б) виконання завдань для самостійного опрацювання; в) виконання модульних (контрольних) завдань;

для освітньо-кваліфікаційного рівня магістр:

а) перевірка науково-теоретичної підготовки
б) перевірка виконання індивідуальних практичних завдань.

Зміст самостійної роботи студента у форматі конкретної дисципліни визначається навчальною програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача. Вимоги до змісту курсової, кваліфікаційної, дипломної,

магістерської роботи визначаються кафедрою відповідно до ОКХ, з урахуванням освітньо-професійної програми підготовки бакалавра, спеціаліста, магістра.

Типи та види самостійних робіт. Проблема організації самостійної роботи студентів існувала завжди (відображена ще в працях Сократа, Демокріта, Ж.-Ж.Руссо, Я.А.Коменського, К.Ушинського, М.Скаткіна, М.Данилова та ін.) і постійно хвилює викладачів вищої школи, оскільки глибокі міцні знання й стійкі вміння можуть набуватися студентами тільки в результаті самостійної. Проте на сьогоднішній день проблема класифікації видів, типів самостійних робіт остаточно не вирішена. Не існує єдиної думки науковців щодо цього. Деякі з авторів виділяють у своїх дослідженнях види, інші – типи самостійних робіт студентів.

Найбільш відповідною до завдань вищої школи можна вважати класифікацію *типів самостійних робіт* П.Підкасистого: відтворюючі самостійні роботи за зразком; реконструктивно-варіативні; евристичні; творчі (дослідницькі).

Види самостійної роботи студентів - це самостійна робота, що забезпечує підготовку до поточних аудиторних занять; пошуково-аналітична робота; наукова робота; стажування на підприємствах і в організаціях, педагогічна практика.

У науково-педагогічній літературі існує і така класифікація видів самостійних робіт [4; 16; 21]:

❖ набуття нових знань і оволодіння вміннями самостійно застосовувати знання у процесі роботи з навчальною літературою, організації спостережень, експериментів, виконання аналізу формул і графіків, роботи з роздавальним матеріалом;

❖ закріплення й уточнення знань під час роботи з підручником, при розв'язуванні задач, перегляді навчальних фільмів;

❖ формування вміння застосовувати знання на практиці у процесі розв'язування задач, креслення схем тощо; –

формування умінь і навичок практичного характеру у процесі розв'язування задач, виконання лабораторних робіт практичного характеру;

❖ формування творчих умінь і навичок при проведенні експериментів з елементами дослідження, виконанні завдань із технічного моделювання і конструювання, розв'язуванні задач, що вимагають комплексного застосування знань.

Залежно від місця проведення виділяють два види самостійної роботи студентів :

➤ аудиторна самостійна робота (здійснюється під безпосереднім керівництвом викладача на лекціях, семінарських і практичних заняттях);

➤ позааудиторна самостійна робота студентів (підготовка до занять, написання рефератів, виконання курсових і дипломних робіт тощо).

За *обов'язковістю виконання студентом* завдань виділяють три групи самостійних робіт у формах навчання :

➤ обов'язкова – передбачена навчальними дисциплінами і робочими програмами (це виконання традиційних домашніх завдань, написання і захист курсових, дипломних і магістерських робіт, а також ті види завдань, які студенти самостійно виконують під час навчальної, виробничої і переддипломної практик);

➤ бажана – наукова й дослідницька робота студентів у вищому навчальному закладі передбачає самостійне проведення досліджень, збирання й аналіз наукової інформації; до цієї ж категорії належать аудиторні заняття, участь у роботі наукового студентського товариства (гуртки, конференції, підготовка доповідей, тез, статей);

➤ добровільна – робота в позааудиторний час (участь у внутрікафедральних, міжкафедральних, міжфакультетських, міжвузівських і всеукраїнських олімпіадах, вікторинах, конкурсах тощо).

За *видами діяльності* самостійну роботу студентів поділяють на навчально-пізнавальну (через мислення, синтез, аналіз тощо) і професійну (певні конкретні дії студента, що їх виконують спеціалісти в умовах виробництва).

У своїх дослідженнях науковці також розглядають:

– репродуктивні самостійні роботи студентів (опрацювання лекційного матеріалу, вивчення нового матеріалу за вказаним джерелом інформації, використання теоретичного матеріалу для розв’язання задач за алгоритмом тощо);

– частково-творчі самостійні роботи (вивчення або використання матеріалу за поданими питаннями, підготовка до практичної або лабораторної роботи, розв’язання задач тощо);

– творчі самостійні роботи (ознайомлення з додатковою інформацією з теми лекції, підготовка доповіді, наукових повідомлень, рефератів, переклад спеціальної літератури, розв’язання задач нестандартними методами, виконання курсових, дипломних і магістерських робіт тощо).

Форми самостійної роботи з навчальної дисципліни для студентів є різні та визначаються робочою навчальною програмою, залежно від мети, завдань та змісту навчальної дисципліни, специфікою спеціальності і, зокрема:

- опрацювання теоретичних засад прослуханого лекційного матеріалу;

- вивчення окремих тем або питань, що передбачені для самостійного опрацювання;

- переклад текстів встановлених обсягів з однієї мови на іншу;

- виконання домашніх завдань;

- підготовка до семінарських, практичних (лабораторних) занять;

- підготовка до контрольних робіт та інших форм поточного контролю

- систематика вивченого матеріалу курсу перед написанням модулів та іспитом;

- відпрацювання тренінгових програм (завдань) з навчальних дисциплін;
- виконання індивідуальних завдань (написання реферату за заданою проблематикою; підготовка критичного есе на статті зарубіжних і вітчизняних авторів за визначеною тематикою; пошук (підбір) та огляд літературних джерел за заданою проблематикою курсу; аналітичний розгляд наукової публікації;
- написання курсової роботи; написання дипломної роботи тощо).

Мотивація студентів до самостійної роботи. Методи стимулювання мотивації до самостійної роботи студентів в процесі вивчення психології. Діагностика знань.

Низку вимог до організації самостійної роботи студентів, особливо майбутніх учителів, що сприяє підвищенню результативності навчання, розвиває довільну увагу студентів, формує в них здатність міркувати, запобігає формалізму у засвоєнні знань, розвиває активність та самостійність як риси характеру.

При виконанні відтворюючих самостійних робіт студенти мають уважно прослухати (або розглянути), запам'ятати й відтворити певний обсяг інформації. Такі роботи дозволяють опанувати навчальний матеріал, але не сприяють розвитку творчої активності виконавців. Реконструктивно-варіативні самостійні роботи забезпечують відтворення не тільки окремих функціональних характеристик знань, але й структури цих знань у цілому.

Під час виконання евристичних самостійних робіт пізнавальна діяльність студентів спрямована на розв'язування проблемної ситуації, яку створює педагог. При цьому в них формується вміння бачити навчальну проблему, самостійно виявляти причину її виникнення, розробляти план розв'язання проблеми.

I, нарешті, при виконанні дослідницьких самостійних робіт студент навчається розкривати нові сторони досліджуваних явищ, об'єктів, подій, всебічно аналізувати

завдання та висловлювати власні судження. Тут виявляються усі розумові здібності студента.

Виділяють також *індивідуальну, індивідуалізовану і колективну* самостійні роботи. При організації індивідуальної самостійної роботи студентам пропонують такі види завдань: – *фронтальні* – усі студенти отримують однакові завдання; – *групові* – кожній групі студентів пропонуються різні (не однакові за складністю) варіанти завдань; – *індивідуальні* – окремим студентам або всій групі дають різні, але однакові за складністю завдання.

При організації індивідуалізованої самостійної роботи студентам пропонують завдання з урахуванням індивідуальних відмінностей у їхніх здібностях до навчання. При колективній самостійній роботі завдання розподіляють по групах. При цьому посилюється фактор мотивації і підвищується інтелектуальна активність. Також забезпечується ефективність навчальної діяльності студентів шляхом посилення взаємоконтролю.

Низка вимог щодо організації самостійної роботи:

1. Організація самостійної роботи у всіх ланках навчального процесу, в тому числі й на етапі засвоєння нового матеріалу.

2. Вмотивованість навчального завдання (для чого, чому сприяє).

3. Чітка постановка пізнавальних задач.

4. Алгоритм, метод виконання роботи, усвідомлення студентом способів її виконання.

5. Комплексний підхід до організації самостійної роботи студентів за всіма формами аудиторної роботи.

6. Поєднання всіх рівнів (типів) самостійної роботи.

7. Забезпечення накопичення студентами фонду загальних прийомів, умінь, способів розумової праці, за допомогою яких засвоюються знання.

8. Формування активної позиції студентів, студенти – безпосередні учасники процесу пізнання.

9. Спрямованість завдань для самостійної роботи не стільки на засвоєння окремих фактів, скільки на розв'язання проблем.

10. Навчання студентів бачити і формулювати проблеми, самостійно їх вирішувати, вибірково використовуючи для цього наявні знання, уміння і навички, перевіряти здобуті результати.

11. Активізувати розумову діяльність студентів треба, надаючи їм роботу, що вимагає посиленого розумового напруження.

12. Диференціація та індивідуалізація самостійної роботи.

13. Визначення видів консультаційної допомоги (консультації – настановчі, тематичні, проблемні).

14. Визначення критеріїв оцінювання навчальних досягнень студентів.

15. Забезпечення контролю за якістю виконання (вимоги, консультації). Урізноманітнення видів і форм контролю (колоквіум, контрольні роботи, тести тощо).

16. Створення необхідного методичного матеріалу для організації самостійної роботи студентів.

Ефективність самостійної роботи студентів зумовлюється насамперед сформованістю пізнавальних мотивів; адаптивними можливостями студентів до індивідуального самостійного розвитку в умовах процесу навчання; якісною та доступною науково обґрунтованою інформаційно-методичною базою; чітким налагодженим контролем за її виконанням.

ЗАВДАННЯ ДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (60 год.)

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Психологічні дослідження масової комунікації. Основні напрямки	10
2	Психологічні особливості медіавиробництва та медіавпливу	20
3	Психологія медіакомунікативної взаємодії мас-	10

	медіа та аудиторії.	
4	Медіазалежність як неконструктивна форма взаємодії особистості з інформаційним простором	10
5	Психологічні процеси - складові медіавиробництва.	10
Всього		60

Тема 1. Психологічні дослідження масової комунікації (10 год.). Основні напрямки. Передумови до виникнення такої наукової дисципліни, як медіапсихологія. Напрями медіапсихологічних досліджень. Роль безсвідомого у медіасприйнятті.

Завдання: Підготувати доповідь, окресливши передумови до виникнення такої наукової дисципліни, як медіапсихологія

Тема 2. Психологічні особливості медіавиробництва й медіавпливу(10 год.). Види медіавпливу: навіювання, зараження, наслідування й переконання. Механізми створення моральної паніки. Соціальна перцепція. Її закономірності. Вплив на медіавиробництво й на медіасприйняття. Селективна типізація. Стереотипотворення. Дискурсивні практики у створенні моральної паніки.

Завдання: Проаналізувавши сучасний телевізійний медіапростір охарактеризуйте найпопулярніші види медіавпливу.

Тема 3. Психологія медіакомунікативної взаємодії мас-медіа та аудиторії(20 год.).

Медіапрактики і медіапотреби суб'єктів взаємодії; медіаресурси і медіаризики; часові виміри медіареальності; медіаперцептивна комунікація; об'єктивне і деформоване відтворення соціальних реалій.

Завдання: Визначте бар'єри у комунікативній взаємодії.
Чи можливо подолати комунікативні бар'єри?
Література[1, 4, 8, 9, 14]

Тема 4. Медіазалежність як неконструктивна форма взаємодії особистості з інформаційним простором. Проблема медіанасильства та інших форм негативного впливу медіа - моделювання і культивування як механізмів впливу жахів, еротики, хибного образу тіла тощо. Системи регуляції і співрегуляції медіаризиків, зокрема світовий досвід упровадження графічних позначок медіапродукції(10 год.).

Завдання: Промоніторивши один із телевізійних каналів, аизначте, чи дотримано графічних позначок медіапродукції.
Література[1, 4, 8, 9, 14]

Тема 5. Психологічні процеси - складові медіавиробництва(10 год.). Уява та її роль у творчості. Натхнення та його роль у творчості. Пам'ять. Види пам'яті. Інтелект. Сприйняття. Мислення. Нелокальність психіки й системність журналістського тексту. Самоорганізація масовокомунікаційних потоків.

Завдання: Охарактеризуйте поняття: магічне мислення, прагматичне мислення, драйв-мислення, раціоналістичне мислення, гуманістичне мислення, нет- мислення.

Література[1, 4, 8, 9, 14]

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1. За джерелом інформації: Словесні: лекція (традиційна, проблемна, лекція-прес-конференція), семінари, пояснення, розповідь, бесіда. Наочні: спостереження, ілюстрація, демонстрація. Практичні: вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчальнопізнавальної діяльності:

1) Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни

Питання до курсу

1. Етимологія і значення поняття «комунікація».
2. Ознаки успішного спілкування.
3. Елементи процесу комунікації.
4. Загальна характеристика критеріїв класифікації комунікативного процесу.
5. Діалогічна та монологічна структура комунікативного процесу.
6. Види адресантів.
7. Визначте зміст понять «потенційний та реальний адресанти».
8. Визначте зміст понять «індивідуальний, груповий та інституціональний адресанти».
9. Визначте аспекти комунікативного процесу.
10. Роль шумів у процесі комунікації.
11. Дайте визначення комунікації у вузькому і широкому сенсі.
12. Визначте зміст «мас-медіа».
13. Аргументуйте тотожність понять «комунікація» та «спілкування».
14. Визначте головне завдання процесу комунікації.
15. Вербальна і невербальна комунікація.
16. Особливості вербальної комунікації.
17. Особливості невербальної комунікації.
18. Перформенська, міфологічна і художня комунікація.

19. Дайте визначення поняттю «Масова Комунікація».
20. Групова комунікація.
21. Міжособистісна комунікація.
22. Імперсональна комунікація.
23. Інституціональна комунікація.
24. Визначте зміст поняття «міфологізований колегіальний комунікатор».
25. Назвіть функції МК за Лассвелом..
26. . Функції МК у тоталітарному та демократичному суспільствах.
27. . Загальна характеристика класифікацій функцій МК.
28. Віртуальна комунікація.
29. Назвіть закон ефективного функціонування ЗМК.
30. Типологія масовокомунікаційних ефектів.
31. Види ефектів у масовій комунікації.
32. Об'єктивні та суб'єктивні комунікативні бар'єри в МК.
33. Психологічні механізми рекламного впливу.
34. Навіювання та його види. 77
35. Зараження в рекламі.
36. Наслідкування як результат рекламного впливу.
37. Етика і технологія відносин із засобами масової інформації.
38. Поняття про масові рухи та їх основні характеристики.
39. Джерела виникнення масових рухів.
40. Мотиви участі у масових рухах: емоційно-афективна мотивація, ціннісно-раціональна мотивація, традиційні цілі.
41. Умови і етапи розвитку масових рухів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Андреева Г.М. Соціальна психологія. Навч. Посібник. - М.: Аспект-Пресс, 2008. – 507 с.
2. Ішмуратов А.Т. Конфлікт і згода: Основи когнітивної теорії конфліктів. К.: Наукова думка. 1996. – С.67-69.

3. Коваленко А.Б., Корнев М.Н.. Соціальна психологія. – К., 2006.
4. Козляковський П.А. Соціальна психологія: Курс лекцій. Практикум. Хрестоматія .– Миколаїв: Вид. держ. ун-т, 2005. – 424 с.
5. Коннор Дзніэль. Агрессия и антисоциальное поведение у детей и подростков. – СПб.: Проим Еврознак; М.: Олма-Пресс, 2004.– С.44-54.
6. Корнев М.Н., Коваленко А.Б. Соціальна психологія: Підручник. – К.: Либідь, 2008. – 301 с.
7. Кричевский Р.Л. Психологія малої групи: теоретичний и прикладний аспекти. – М.: Аспект-Пресс, 2012. – 485 с.
8. Лебон Г. Психология масс. – Мн.: Харвест, М.: АСТ, 2000. – С.10–15.
9. Москаленко В.В. Соціальна психологія: Підручник. – Київ: Центр навчальної літератури, 2005. – 624с.
10. Основи соціальної психології: Навчальний посібник / О.А.Донченко, Н.В., Хазратова та ін. За ред. М.М.Слюсаревського. К. – Міленіум.: 2008 р.
11. Орбан-Лембрик Л.Е. Соціальна психологія: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2010. - 649 с.
12. Почепцов Г.Г. Соціальний інжиніринг: соціо- і психотехніки управління великими масами людей. // Г.Г. Почепцов // К. – Альтерпрес.: 2010 р.
13. Романенко Ю.В. Сучасні психотехнології. Навч. Посібник. // Ю.В. Романенко // К. – ДУІКТ.: 2008 р.
14. Русинка І.І. Психологія: Навчальний посібник. – К.: Знання, 2009. – 512 с.
15. Koshmanova, T. S. & Hapon, N. P. Exploratory study of changing ethnic stereotypes of Ukrainian teacher candidates // Journal of Peace Education, Washington, 4 (1), 2007, – P.75-95.

Додаткова

16. Арбузова Е. Н. Практикум по психологи общения – СПб.: Речь, 2008. – 248 с.

17. Богданов Е.Н., Зазыкин В.Г. Психология личности в конфликте: Учебное пособие. – СПб.: Питер, 2004. – 527 с.
18. Батаршев А.В. Психология индивидуальных различий: От темперамента к характеру и типологии личности. – М.: Аспект-Пресс, 2008. – 375 с.
19. Вассиян Ю. Одиниця й суспільність (суспільно-філософські нариси).– Торонто: Золоті ворота, 1957. – 91 с.
20. Гапон Н. Гендер. Ідентичність. Суб'єктивність: філософські дискусії другої половини ХХ сторіччя. Монографія. – Львів: Видавн. центр ЛНУ імені Івана Франка, 2009. – С.345-358 с.
21. Гапон Н. Соціальна психологія. Навчальний посібник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – С.184-189.
22. Джонсон Д. Соціальна психологія. Тренінг міжособистісного спілкування. – К.: Академія, 2003. – 288 с.
23. Основи соціальної психології навч. посіб. / Акад. пед. наук України, Ін-т соц. та політичної психології. - К. : Міленіум, 2008.
24. Парыгин Б. Д. Социальная психология. Истоки и перспективы. – СПб : СПбГУП, 2010. – 479 с.
25. Психологічна енциклопедія /Авт.-упоряд. О.М.Степанов. – К.: „Академвидав”, 2006. – 855 с.
26. Солсо Р. Когнитивная психология. – СПб.: Питер, 2006.
27. Циба В. Т. Системна соціальна психологія: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2006. – 461 с.
28. Цимбалюк І.М. Психологія спілкування: Навч. посібник – К.: Основи, 2007. – 390 с.
29. Філоненко М. М. Психологія спілкування. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 383 с.

Навчальне видання

**Методичні рекомендації
щодо організації самостійної роботи
студентів над дисципліною**

«Медіапсихологія»

для студентів спеціальності «Журналістика»

денної та заочної форми навчання

Відповідальний за випуск В.В. Золяк
Редактор М. Я Вишневський
Комп'ютерне верстання М. Я Вишневський

Підписано до друку 02.07.2019, поз.

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 1,63. Обл.-вид. арк.
1,93. Тираж 20 пр. Зам. No .

Собівартість видання грн к.

Видавець і виготовлювач
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»,
вул. С. Дем'янчука, 4, м. Рівне, 33027
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК No 3062 від
17.12.2008.